

Sygn. akt II Co 2792/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w P., Wydział II Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Jankowiak

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2019 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

skargi J. B.

na czynności E. G., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań Stare Miasto w P.

w sprawie Km (...)

z wniosku J. B.

przeciwko M. C. i W. C.

o świadczenie pieniężne

postanawia

I. oddalić skargę;

II. uiszczonymi kosztami postępowania skargowego obciążyć wierzyciela.

K. J.

UZASADNIENIE

Wierzyciel J. B. wniósł skargę na czynności E. G., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań Stare Miasto w P.. Zaskarżył zwrot tytułów wykonawczych. Stwierdził, że w sprawie nie zostało wydane postanowienie o umorzeniu postępowania, wobec czego nie ma podstaw do zwrotu tytułów wykonawczych.

Uzasadniając zaskarżoną czynność Komornik stwierdziła, że egzekucja była prowadzona zgodnie z wnioskiem wierzyciela wyłącznie z nieruchomości dłużników i była w tym zakresie skuteczna – nieruchomości sprzedano. Wskazała również, że od zwrócenia tytułów minęło 9 lat.

Sąd ustalił, co następuje:

Egzekucja w zaskarżonej sprawie została wszczęta 12 października 2001 r. Prowadzona była na podstawie tytułu wystawionego przeciwko W. C., któremu nadano klauzulę wykonalności również przeciwko małżonkowi dłużnika M. C.. We wniosku egzekucyjnym wierzyciel wniósł o egzekucję z ruchomości dłużników, wynagrodzenia oraz ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu (k. 1 akt Km (...)). Egzekucja jednakże toczyła się wyłącznie ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu i zakończyła się przejęciem tego prawa przez wierzyciela. Plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. sporządził postanowieniem z 14 grudnia 2009 r. (k. 338-341 akt Km (...)). Zadłużenie nie zostało jednak spłacone w całości, wobec czego pismem z 16 września 2009 r. wierzyciel wniósł o kontynuowanie egzekucji (k. 337 akt Km (...)). Komornik jednak nie podjął żadnych czynności z tym związanych, a po zwrocie akt z zaznaczonym na tytule wynikiem egzekucji zarządzeniem z 22

lutego 2011 r. zwrócił wierzycielowi tytuły wykonawcze (k. 367 akt Km (...)). Pełnomocnik wierzyciela tytuły odebrał 25 lutego 2011 r. (k. 368 akt Km (...)).

10 maja 2019 r. pełnomocnik wierzyciela wniósł o kontynuowanie egzekucji przesyłając „omyłkowo zwrócone tytuły wykonawcze” (k. 368 akt Km (...)). Pismem datowanym na 23 maja 2019 r. (faktycznie wysłanym w czerwcu 2019 r. i doręczonym 1 lipca 2019 r.) Komornik zwróciła pełnomocnikowi „omyłkowo zwrócony tytuł wykonawczy”.

Sąd zważył, co następuje:

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że dokonany w 2011 r. zwrot tytułu wykonawczego był błędem. Tytuł mógł być zwrócony tylko w przypadku umorzenia postępowania albo ewentualnie – gdyby wierzyciel skierował egzekucję tylko do jednego składnika majątku dłużnika – skutecznego przeprowadzenia egzekucji z tego składnika i niezaspokojenia wierzyciela. Ani jedna ani druga sytuacja nie miała w zaskarżonej sprawie miejsca. Komornik winien był prowadzić egzekucję w zakresie wskazanym w pierwotnym wniosku wierzyciela – a więc z wynagrodzenia i ruchomości.

Zwrot tytułu był więc bezpodstawny, jednakże nie został zaskarżony, wobec czego uprawomocnił się. Podkreślić przy tym trzeba, że zwrot tytułu nie wynikał z pomyłki – zamiarem Komornika był zwrot z tego powodu, iż egzekucję uznał on za zakończoną. Należy w tej sytuacji odpowiedzieć na pytanie, czy taki błędny ale zamierzony zwrot tytułu oznacza, iż egzekucja została zakończona.

Zdaniem Sądu na to pytanie należy udzielić odpowiedzi pozytywnej. Zgodnie z art. 776 kpc tytuł wykonawczy jest podstawą egzekucji. Egzekucja nie może się toczyć bez tytułu wykonawczego. Zwrot tytułu jest ostatnią czynnością w postępowaniu, jeśli egzekucja nie była skuteczna (art. 816 § 1 kpc). Formalnie powinien nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania. Zwrot tytułu nie jest przy tym czynnością o charakterze wyłącznie technicznym – decyduje przecież o możliwości dalszego egzekwowania zadłużenia, w przypadku umorzenia postępowania z mocy samego prawa (art. 823 kpc mający zastosowanie w zaskarżonej sprawie) był jedyną czynnością, którą mógł skarżyć wierzyciel uznający iż umorzenie nie nastąpiło. Nawet omyłkowy zwrot tytułu (np. wysłanie go z innym pismem) uniemożliwia prowadzenie egzekucji dopóki tytuł nie znajdzie się w aktach.

Należy więc uznać, że zwrot tytułu następujący w związku z zakończeniem egzekucji, tę egzekucję rzeczywiście kończy – i to również w sytuacji, w której wcześniej nie nastąpiły wszystkie czynności, które winny poprzedzić zwrot tytułu. Strony kwestionujące poprawność zwrotu tytułu, winny złożyć skargę na czynności komornika. Jeśli tego nie uczynią, egzekucja jest zakończona.

Wobec tego, skoro w zaskarżonej sprawie nastąpił prawomocny zwrot tytułu, nie można wnosić w niej o kontynuowanie egzekucji. Wierzyciel może oczywiście złożyć nowy wniosek egzekucyjny, ale egzekucja w zaskarżonej sprawie jest zakończona. Odesłanie tytułu było w tej sytuacji zasadne. Nie było potrzebne wzywanie wierzyciela do sprecyzowania czy składa nowy wniosek egzekucyjny, skoro jednoznacznie wniósł o kontynuowanie egzekucji wcześniejszej.

Skarga jest więc niezasadna i należy ją oddalić obciążając wierzyciela uiszczonymi kosztami postępowania skargowego.

K. J.